

BAJNOKI CÍMET IS JELENTHETŐ KIÜTÉSES GYŐZELEM

Szürkebarátok-Napfény válogatott: 9:2

Lakitelek, DUE tábor 20(ezer) néző. Vezette: A sportszerűség szelleme.

Szürkebarátok: Tomszer (6), Báthory (6), Pogátsnik (6), Czinszky (7), Kuti (5), Váry (10).

Napfény válogatott: Serfőző (5), Kovács (5), Takács (5), Megyeri (6), Végh (5), Réti (7).
Gólszerzők: Váry (3., 5., 15., 27., 31., 33. p.), Báthory (9.p.), Czinszky (20.p.), Pogátsnik (35.p.) ill. Réti (1.p.), Megyeri (39.p.)

A mérkőzés előtt mindkét csapat egyforma pontszámmal állt az élen, csupán a gólkülönbség döntött a Szürkebarátok javára. Így a meccset óriási várakozás előzte meg. Mindkét csapat fogadkozott, hogy ők nyerik meg a - bajnoki címet is jelenthető - mérkőzést.

1. perc: Réti kapott nagyszerű labdát, és kapásból óriási gólt varrt az ellenfél kapujába. 0-1

3. perc: Egy kidobás után Báthory ügyesen passzolt a felfutó Várynak, s az lendületből szép gólt lőtt. 1-1

5. perc: Váry cselezgetett a kapu előtt, majd jól indítva önmagát megszerezte csapata számára a vezetést. 2-1

9. perc: Kuti bedobása után Báthory jól helyezkedett és szépen helyezte a labdát a kapu közepébe. 3-1

15. perc: Kidobás után született a gól. Báthory kezelte le a labdát, jól passzolt Váry elé, aki kicszelezve a védőket megszerezte csapata negyedik gólját. 4-1

20. perc: Váry cselezgetett a pálya közepén, majd a felfutó Czinszkynek passzolt, aki lendületből bomba gólt lőtt. 5-1

A félidőben a csapatok rövid technikai megbeszélést tartottak, majd újult erővel ismét a pályára léptek.

27. perc: Egy Napfény bedobás után Váryhoz került a labda, aki higgadtan lőtte el a labdát a kapus mellett a kapuba. 6-1

31. perc: Czinszky Várynak találta fel a pöttyöst, aki először a filagóriának lőtte a labdát, ami szerencsésen visszapattant hozzá, ő pedig nem kegyelmezett. 7-1

33. perc: Ismét Váry a gólszerző. Egy Tomszer-kidobás után jól helyezkedve megszerezte csapata nyolcadik gólját. 8-1

35. perc: Váry továbbított a fűgén felfutó Pogátsniknak, aki jól eltalálva a labdát, szép gólt lőtt. 9-1

39. perc: Szépített a Napfény válogatott. Megyeri a pálya közepétől laposan rúgta a kapu felé a labdát. Az az elmélázó Tomszer mellett a kapuba vágódott. 9-2

A meccs után a csapatkapitányokat kérdeztem a történetekről:

Tomszer Miklós: Természetesen lenyűgözőek voltunk. Fantasztikus, káprázatos meccs volt. Jó csapatot győztünk le, ámbár kicsit hitehagyott volt az ellenfél.

Serfőző Zsolt: Az egyetlen probléma az volt, hogy nem sütött az energiánkat tápláló nap. Ha kisütött volna a nap, és ha pár perccel tovább tart a mérkőzés-nyerünk!

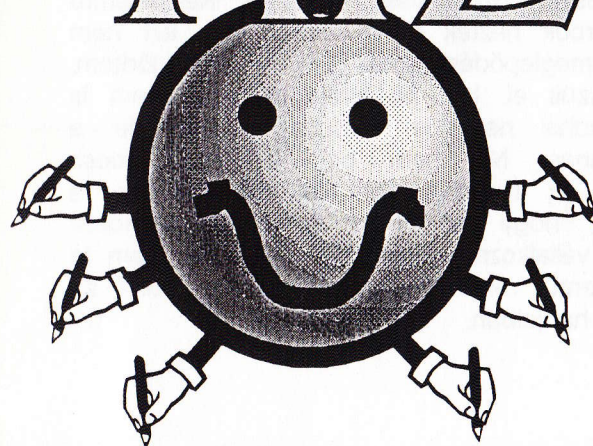
Igazán jó és lendületes mérkőzést láthatott az a kevés néző, aki kilátogatott a pálya szélére. A Szürkebarátok győzelme -véleményem szerint- csakis úgy született meg, hogy a mérkőzés előtt RIZSÁT fogyasztottak.

e. m. i.

A GYŐZTES CSAPAT

RIZSA

SubiDUE Stúdió

A SubiDUE Stúdió
szuperprodukcója
Lakitelek, 1992. július 11.
I. évfolyam 1. szám

Együtt – egyedül

*Összegyűltünk, s
értékelünk. Velem szemben
ülsz, s figyelsz. Legalábbis
én így gondolom. Szemed
erősen előre mered s
minden idegszáladdal az
elhangzó szövegre
összpontosítasz. Mégsem
reagálsz. Az elhangzó
poénokra arcizmod sem
rándul, nem mosolyodsz el,
de még csak föl sem
figyelsz. Nem értetted meg?
| FOLYTATÁS A 3. OLDALON |*

- A rettegés katonái (3. old.)
- Megálltak a levegőben a kések... (13. old.)
- Én csak egy csatorna vagyok... (6-7. old.)
- Egyik napról a másikra élek (5. old.)
- Nem istenfelő, kommunista volt (12. old.)
- Rozsdás lakatok, beragadt kilincsek (8-9. old.)
- Tomszer Miklós, mit szólna ehhez? (4. old.)

Mit eszünk?

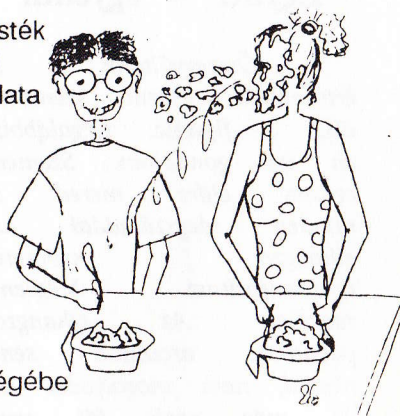
Lévén lapunk neve Rizsa, a konyhásnéiktől stilszerűen el akartam kérni a tegnapelőtti igen népszerű „rizsaleves” receptjét. Kérdésekre azonban csak megdöbbszent arcok néztek rám. Hiszen ők azt nem tudják. Most rajtam volt a meglepődés sora. Elhűlve érdeklődtem, hogy akkor meg hogyan készült el. Hát ők tulajdonképpen nem is szeretik a rizsalevest és soha nem is csináltak volna, de a konyhafőnök kívánsága parancs. No nem baj, bár egy kicsit elgondolkodtató, hogy akkor ki tudhatja, ha ők nem. Talán a konyhafőnök. Még szerencse, hogy az újság érdekében mindent megtennék, így arra is merek vállalkozni, hogy saját kútfőmből írjam le a rizsaleves receptjét. Így ezentúl mindenki el tud majd merülni az élvezeteknek eme halványzöld habjaiban.

Rizsaleves elkészítésének módja 80 személy részére:

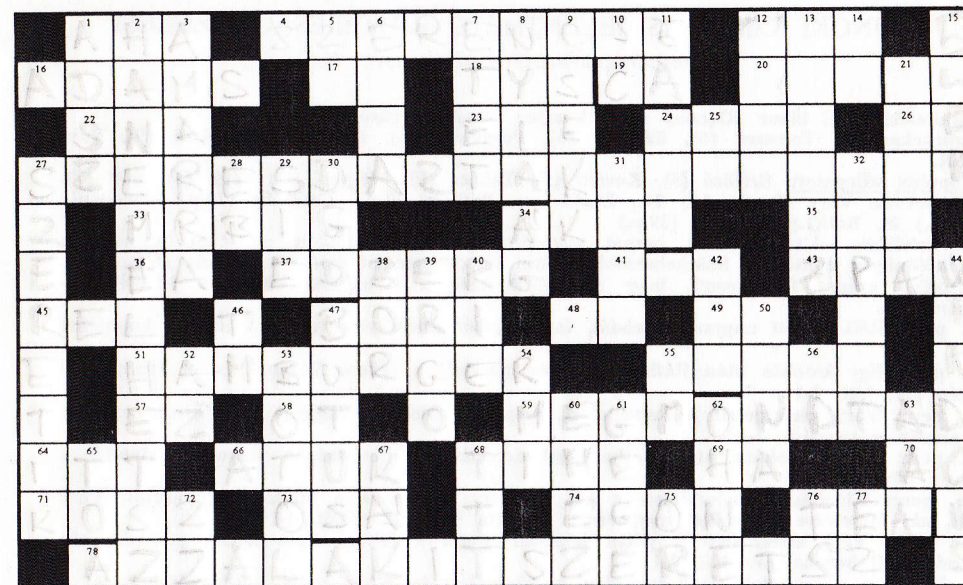
Hozzávalók: a tegnapi karfiollevés maradványai (kb. 20 liter)
3 kg Ánkölben rizsája
1/2 kg szalonna
némi zöld XILADÉCOR falfesték
só, fűszerek (adagolásukkal vigyázni kell, túlzott használata ízt okozhat!)
tészta (kb. 2 kg)

Elkészítéstetszés szerint (a hozzávalók pontos betartása mellett hatást éri el.

Tarcali Géza mesterszakács; az esetleges receptóhajokat kérjük a RIZSA szerkesztőségébe eljuttatni.

Megfejtésül Balázs Géza egyik kedvenc idézetét kapjátok.

Vizszintes:

Zárt betűk vizsz. 78: a,a,a,i,s,t
1. Norvég popegyüttes 4. A „Juck” szó jelentése 12. Ama ikerszava 16. Popénekes vezetékeve (Everithing I do) 17. Német Dávid 18. TYS 19. Kalcium vegyjele 20. Fociöltözet 21. Osló közepe 22. Svédország, Norvégia, Ausztria autójele 23. EIE 24. Győz 26. Oxigén, Kén 27. Megfejtés harmadik része 33. „Nagy Úr” popegyüttes 34. Álkötél páratlanul 35. Kevés ellentéte 36. Páros Béla 37. Ismert svéd férfi teniszező 41. Macskabenzin 43. ZPAW 45. Perel darab 47. Becézett lánynév 48. Nevetés szava 49. OA 51. Fialok kedvenc tápláléka 55. Tapogat 57. „Az” párja 58. Ott eleje 59. Tudattad 64. Vagy ott, vagy 66. Batu-kán darab 68. Francia magazin 69. Feltéve 70. AO 71. Pizsok 73. Kosár közepe 74. Ritka férfi név 76. Anglia közkedvelt itala 78. Megfejtés második része

Függőleges:

1. Kapsz ellentéte 2. Megfejtés első része 3. Emerre párja 5. Cink vegyjele 6. Magyar rockegyüttes 7. Enni ad neki 8. Ló szava 9. Fízetőszköz 10. Sport club 11. Előadó 12. Felvész 13. Gyáva ellentéte 14. „Az” párja 15. Létezem 21. Zöld színű főzelék 24. Páratlanul nevel 25. YE 27. Kedvelik 28. Egyik kutya, másik..... 29. Német „ő” 30. Páratlanul dagad 31. Vedelte 32. Csend 34. Fa része 38. Szőlőléből készített ital 39. RGO kiejtve 40. RIE 42. Japán, Olaszország, Ausztrália 44. Szövegszerkesztő program 46. Tomszer Miklós 47. Fokozottan buta 50. Páratlan antenna 52. „Ez” párja 53. „Megbotlik” röviden 54. RMI 55. M-ek 56. Kap ellentéte 60. Amaz párja 61. „Ge” duplán 62. Német „nélkül” 63. A-k 76. Üres tus 77. Edelényi Zita 65. Állóvíz 67. KKKK 68. T-k 72. Zemlényi Zoltán 75. „Morg” darab

Ágyproblémák

Már első nap érzem, hogy itt komoly gondok lesznek. És minél közelebb jöttem az esték és a reggelek problémám egyre inkább realizálódott. Most már elárulhatom: problémám gócpontja az emeletes ágy. Illetve annak is technikai megoldása, azaz a létra abszolút hiánya. Ugyanis ha az ominózus ágy alsó részlege történetesen üres, akkor probléma egy szál se! Az ágyazás könnyen, szinte egyszerűen megoldható. És persze az sem elhanyagolandó, hogy ilyenkor az alsó ágy szélén egyensúlyozva fejleszthetjük balett- tudásunkat, ami valljuk be még nekünk is fejleszthető. De vegyünk egy ellenpéldát! Mi történik akkor ha a fent említett alsó ágy telített? Műsorkészítésben megfáradt gazdáját ringatja. Kérdelem én ilyenkor, mit tegyek? Ma reggel ugyan már silány próbálkozásokat tettem a levegőben való ágyazásra, de ezidáig még nem sikerült kifejlesztenem a TÖKÉLETES technikát. De nem adom fel! Holnap megpróbálom a plafonról!

Nagy Réka

HÍREK

Tollasozni egyedül is lehet- bizonygatta Pogátsnik Béla tegnap délután az udvaron, miután nem talált magának játéka-hoz ellenfelet.

Túszul ejtette Meló Sándort tegnap délután egy Tini Nindzsa Technóc. Kiszabadulása után a fogvatartó felfedte kilétét, hiszen Lázár Ildikó három és fél éves kislánya volt, álarcban.

Megőrült a tábor! Tapasztalhattuk tegnap délután, mikor a focipálya szélén egymagukban üldögélő alakok teljes beleéléssel beszéltek egy fekete dobozba.

Nemcsak a helyzet, hanem a létra magaslatán is állt a tegnapi focimeccs alatt Bardí Emi. Árgus szemekkel figyelte a tábori csapatok aranyozott lábait.

Heves légszomját csillapítva kapott az ablakhoz tegnap Pap Bernadette, ami sajnálatos módon a kezében maradt. Szerencséjére a kárt helyre tudta állítani.

FOLYTATÁS AZ 1. oldalról!

Nem tartod viccesnek? Máshol jársz? Talán igen. Engem ez annyira érdekel! Szeretném tudni, mire gondolsz, mik a gondolataid, s egyáltalán az, hogy TE magad milyen vagy. De nemcsak Te. Látok arcokat, amik nagyon érdekes belsőt takarhatnak. Szeretném megismerni őket, s szeretném megérteni. Ez viszont nem megy. De hát miért nem? Egy táborban vagyunk, egy céllal jöttünk ide, s együtt is vagyunk itt két hétig. Igazán lehetne ismerkedni, s barátokat szerezni. Én úgy szeretném, ha nem tagolódnánk csoportokra, hanem azon kívül is beszélgethetnénk.

Látom, egyedül vagy. Szívesen beszélgetnék veled, de nem lehet. Ha odamennék hozzád, biztosan nem tudnád elképzelni, hogy mit akarok Tőled. Egyszerűen csak azt, hogy ismerjelek, tudjam, ki vagy, s beszélgessek Veled. Még van hátra több mint egy hét. Meg lehet ezt oldani?

Csomós Éva

A RETTEGÉS KATONÁI

„Jugoszláviai menekülteket támadtak meg a skinheadek tegnap éjjel, egy München környéki menekülttáborban. Az álmukból felvert embereket a bőrfejűek láncokkal, botokkal bántalmazták. Az eset során egy ember szenvedett súlyos sérüléseket.”

Korunk legveszélyesebb ellensége vitathatatlanul maga az ember. Nem vigyázunk környezetünkre, pusztítjuk világunkat, szemetelünk, lassan megfojtjuk, kimerítjük, megsemmisítjük a Föld élővilágát. Furcsa lény az ember. Saját fajával sincs megelégedve, s lépten-nyomon százazreknek kell meghalniuk a gyűlölet, az irigység vezette háborúban. A II. világháborúban az emberiség eddigi legnagyobb rémét, a Sátán megtestesülését, a fasizmust győzték le a szövetséges hatalmak. A Gonosz teste megszűnt létezni, de szellemének izzó lángja nem aludt ki. Fennmaradt, s megint befészkelte magát az emberi agyak tekervényeibe, kipusztítva onnan a Jót.

Megszülettek a skinheadek, az antiszemitizmus, az idegengyűlölet mai képviselői. Szélsőséges elveket vallanak, s nagyon nehéz féken tartani őket. Hiába kérdezem, miért jó ez nekik, miért kell minden áron bűnbakot keresni, és erőszakos eszközökkel megoldani a vitás kérdéseket. Nem reagálnak kérdéseimre, a válaszhoz szükséges intelligenciaszint hiányában. Így csak nézem őket. Rövid haj, hatalmas fekete surránó, semmi szín, semmi érzelem. „Emberek”, akik esznek, isznak, beszélnek, verekednek. Egyetlen cél hajtja őket, a Világ „megtisztítása” a szerintük régos elemektől.

Istenem! Hova jutott az ember? Mire lehet még képes ezek után? Hogyan formálhat valaki jogot magának arra, hogy bíraskodjon embertársai fölött? Azok az ártatlan emberek, akiket a háború úz el otthonukból, a skinheadek szemében bűnözők, gyilkosok, gúnybotokkal és láncokkal fogadják azokat, akiknek egy kis szeretetre lenne szükségük. Persze, a bőrfejűeket mindez hidegen hagyja. Ha csak rajtuk múlik, nem egy, nem két embert, embertül fognak bántalmazni, s az említett müncheni esetet újabb és újabb szörnyűségek fogják követni.

Németh László

Csütörtökön Csabával - a tábor neves fényképészeivel - ellátogattam a polgármesteri hivatalba a falu fejéhez.

A hivatal eléggé eldugott helyen áll. Különösebb gondok nélkül (lefegyverzés stb.) elfoglaltuk a helyünket, és hangfegyvereinkkel (pofa) rátámadtunk. A csevegés során megtudtuk, hogy egy rokkant nyugdíjas felesége és két fia van. Az idősebb fiát eddig ismeretlen okok miatt nem vették fel Szegeden a JATE-ra. (Emberek, hol itt a protekció!?) Személyes tulajdonát képezi egy szőlőskert is, amely az utóbbi időben a rothadásnak adta a fejét.

Egy idő után áttértünk a falu dolgaira:

- Történtek-e változások a faluban?

- Természetesen. Bővült az úthálózatunk, új töltőállomás és pékség épült a környéken. Azt gondolom, hogy a falu megérdemelten fejlődik.

- Lakitelek akar -e város lenni?

Az ember olykor érdekes válaszokat kap:

- Nem!

Ha nem, hát nem. Hisz nem erőszak a disznótor.

A táborról szóló véleményeire is kíváncsiak voltunk:

- A polgármester úr mit tud a DUE-ről?

- Nemrég meglátogattam a tábort. Úgy tudom, hogy itt a

diákok zömében az újságírói pályát kívánják választani.

- Mit gondol pozitív, vagy negatív hatással van a tábor Lakitelek környékére?

FIGYELEM! A válasz előtt bevallotta, hogy erősen őszinte lesz!

- Úgy gondolom, hogy a tábornak nincs negatív, de pozitív hatása sem.

Na ezt azért már nem! Viszont nagyon szeretné, ha a tábort jobban megismerné a környék, felvonnák a kapcsolatot a lakosokkal és felkeltenék a kíváncsiságot. Egyszóval reklámot akar. NA

TOMSZER MIKLÓS, MIT SZÓLSZ EHHEZ? Törd a fejed!

Mint minden egyénnek, a polgármester úrnak is megvan a saját hobbija. Folytatva csevegésünket megtudtuk, hogy lelkessen harcol az MDF pártot gúnyoló falfeliratok ellen.

Sok sikert kívántunk további munkáihoz, majd a hivatalból kiérve a tábor felé vettük utunkat.

Mucska János

Még hogy nem hallgatják a DUE Rádiót!

Történt pedig egy esős nap fillélt délutánján, hogy Nagy Réka budapesti lakos, fiatalkori személy (jelenlegi tartózkodási helye Törredő), expressz levelet küldött a postára Jancsi Dézával és velem. Visszafelé jövet tábortól dagadó gyomrunk hogy-hogynem, enni-ivásiért kiállott. Betértünk egy vendéglőbe (a tábor lakásával szemben szadigmus lenne részletesen kilétni arra, hogy milyen jól főznek abban az étteremben!). Miután vegetatív vágyaink kezdtek csillapulni, eszünkbe jutottak a falu szelén magnókkal, papírokkal rohangászó újságírópalánták. Felshajított valamelyikünk:

- De jó lenne hallgatni, mit csinálnak a többiek!

Abban a pillanatban a vendéglőbácsi rádiómagnóján akadt meg szemünk fényes sugara. Dűs táborlakóhoz illő tisztelettel megkértük a pincért - a többi vendég nem kis örömeire -, hogy hangolja készülékét az állatok már jól ismert frekvenciára. És ténny csoda! Mint új vendég, szépen, csendesen belépett az ebédetők közé a délutáni műsor - azaz smancák. Am hamarosan, (az első megszólalásnál) mindenki felfigyelt rá. Megálltak a levegőben a kések, a villák, amikor B.D. a mikrofonba szólt:

- Hogy mi az a smaci? Be is tudom mutatni! - a kijelentés nem volt felületlen, B.D. azonnal a tettek mezejére lépett, hatalmas cuppogásokba kezdett. Az ebédetők arcára a csodálkozás jelei ültek, villogó szempárok találtak egymásra. Mielőtt azonban megállhatott volna a levegő, a műsor folytatódott. Nagy Timi lépett a mikrofonhoz, Kong-kong masszázshoz adott ötleteket:

- Csatlóztasd 36-szor fogaidat, egészen addig, míg töméseid nem mozognak! - az ételüket szorgalmasan rágó iher szájak mozgása hirtelen abbamaradt. Timi folytatta tanácsait:

- Ita még megvan a nyelved, körözz vele 40-szer! Külön ajánlott francia pároknak! - nos, egy páros sem állt fel helyéről, hogy az elméletet azonnal a gyakorlatba ültesse át, csak értetlen tekintetek szikráztak: mi lehet ez? A műsorban picit előreugorva:

- Ugye kellemesen felfrissültél? - kérdezte Timi a távolkeleti masszázsfortélyok beolvasásának végén.

A hallgatói reakciók gyorsak voltak, a röntérszűrt mögött érkezett:

- Nagyon kellemesen, b...meg!

Dézával gyorsan felfeltünk, diszkreton távoztunk, még a műsor tészeti indexének gyors vizsgálatát sem végeztük el. Távozva az étteremtől azonban hallhattuk, hogy nem kapcsolták ki a DUE rádióját, talán még most is szól!

Pótolhatatlan dolgaink

Írta, menjek már. Éreztem, igaza van, tudtam, mennem kellene, de - mindig akadt valami más. Régóta nem láttam, hiányzott is, néha nagyon, de akkor rászántam magam, nem engedtek. Aztán lassan megszoktam, hogy levelei csak jönnek, bennük semmi türelmetlen sürgetés, ellenben szeretett, az egyetlen fiú unoka iránti kimondhatatlan szeretet. Néha, ha a - villany - ,gáz - telefonszámla engedte - szépen, cirádásan írt sorai mellé becsúsztatott egy-egy százast is. Írt a nagypapáról, aki betegeskedett, írt a családról, hogy kishúgom már megint milyen szemtelenül viselkedett és írt anyuról. Panaszkodott, ahogy az idős emberektől mi, fiatalok már megszokhattuk. Remegő kézírása mesélt a 30 éves párttagságáról és, hogy mostanában még a régiek sem nyitják rájuk az ajtót.

Most, amikor átnézem az elmúlt időszakban kapott leveleimet megdöbbsz, milyen sok borítékon látom viszont a keze írását. Most, amikor újra olvasom sorait szívesen visszapörgetném az elmúlt - tíz évet. Ma már tudom, többet érdemelt volna. A sok szeretetéért, a sok csalódásért, a feláldozott, becsapott generációjáért és mert életében mindenből csak a nehezebb jutott neki.

Nem istenfélő, kommunista volt. Mégis, talán ma már igazán boldog, valahol, az ő mennyországában.

Laczó Csaba

- munkanélküli gyümölcsáros -

- Top Joy üdítők dobozolásával, körte szedéssel, kórházi kartonok megírásával és sok minden mással foglalkoztam már, most gyümölcsárusulásra adtam fejem - meséli Bácskai Tamás a Holt-Tisza partján a barackos és almás ládák mögül. Vékony, szemüveges fiú. Térdig érő farmere, picike copfja, előtt sünisre nyírt haja azt sugallja: nem több 17-nél.

- '89-ben érettségiztem Szegeden állategészségügyi szakközépben. Felvételiztem a JATE-ra történelem-földrajz szakra, majd következő évben megint. Aztán feladtam. Munkanélküli voltam, vagyok, leszek. Munkahelyen tölteni életed kétharmadát, s évente két hét szabadságra menni? Neeem, az olyan snassz.

Egy éves kislány totyog anyukájával a ládához. Picike kezecskéjével hatalmas birkózásba kezd egy nagyszemű, lédús őszibarackkal. Az utóbbi győz, hisz a gyerek kezéből kiesve végigszaltozza a homokos járdaszegélyt. Az anyuka Noémit dorgálja, Tomi viszont mosolyogva a leányzónak ajándékozza a rakoncátlan megfutamadót.

- Ilyen világnézettel hogyan képzeled jövődet?

- En nem tervezek. Egyik napról a másikra élek. Ha elfogy a pénzem, elmegyek alkalmi munkára. Ha van, akkor tanfolyamra járok. Minél több mindenhez értek, annál többféle munkát tudok elvállalni, ha rászorulok.

- Milyen tanfolyamokon vettél részt?

- Angol és olasz kurzuson, a közeljövőben pedig számítástechnikai ismereteket akarok elsajátítani. Idősebb bácsika lép mellém, és a mosolygós, piros almákra mutatva bizonytalanul megkérdezi:

- Nyári édes?

- Nem, savanykás.

- Az remek. Kérek egy kilót.

Tamás zacskóba szedegeti a gyümölcsöket, majd mérlegre helyezi a csomagot. A mutató pont az egyesén áll meg. Mielőtt átnyájtaná, belecúsztat még egy szemet.

- Mióta árulsz itt?

- Egy hete érkeztem a mamámhoz Lakitelekre, s azóta délelőtt a Tisza-parton vagyok, déltől hat óráig a barack és alma mellett. Tudom, az itt szerzett pénzen nem gazdagodok meg, de kár lenne, ha a gyümölcs tőnkre menne, a fán rohadna.

öt év körüli szőke fiúcska érkezik. A bársonyos bőre őszibarackokat vizsgálja árgus szemekkel, majd gondolkodó tekintettel fordul az eladóhoz:

-Holnap is itt leszel?

- Remélem.

- Az jó! - csillan fel a szeme és a strand felé veszi az irányt.

- Talán szezon végéig itt maradok, utána irány Kecskemét és valami más után nézek.

Borsos Gabi

Báthory Gabi és a jegyzet

Báthory Gabi tartott a jegyzetről minap előadást. Vajon milyen gondolatok, érzések bújkálnak a jegyzetíróban, hogyan látja közvetlen környezetét, mi inspirálja írásai elkészítésére, milyen világban szeretne élni?

- Jobban kedveled a jegyzetet más műfajoknál?

- Igen is, meg nem is. Az ember azért lép erre a pályára, mert van valami mondanivalója, fel kell hívnia mások figyelmét erre vagy arra a dologra. A jegyzet megírásánál teljesen az én gondolataim uralkodnak a terepet, és más műfajokra ez általában nem áll.

- Milyen a jó jegyzet?

- A Reggeli Csúcsban minden héten egy-egy jegyzetet kellett készítenem. Ha megtaláltam a témát, minden esetben úgy éreztem, ez a legjobb. Ma is vállalom mindegyiket, de 30-40 %-a az, amire kimondottan büszke vagyok. A jó jegyzetnek sok idő kell. Hallasz valamit, azt hiszed, már rég elfelejtetted, de közben dolgozik benned és egyszer csak felszínre bukkan, kitör.

- Milyennek látod a szerepedet egy-egy műsorban?

- Ez a mesterség arról szól, hogy az ember igyekszik egy

csomó sztorit összegyűjteni és azokat kicsit átfofozva közreadni. Mindig az ember az izgalmas, akiből sok van és a sok emberrel sok minden történik, ami mindig tanulságos, érdekes, fontos vagy hasznos. Én csak egy csatorna vagyok, ami biztosítja, hogy eljussanak az információk egyiktől a másikhoz. Vállalja mindenki a gondolatait, az érzéseit.

- Általában hogyan fogadják az emberek, ha médiumokban, a rádióban szerepeltetik őket?

- Mikor közlésem gondolataikat, érzéseiket, először is meglepődnek, hogy: jé, az én kis hülyeségeim is bekerülhettek a rádióba? Az emberek nem hiszik, hogy gondolataik fontosak, ezért sok ember magába fordul, és ezért vannak mindenféle magukkal kapcsolatos konfliktusai. Én mindig abból indulok ki, hogy ami engem érdekel, ami bennem megfordul, az még nagyon sok emberben megfordulhat. Nyugodtan vállalja mindenki a gondolatait, az érzéseit: azt, ami.

- Tehát az emberek általában mélyen elrejtik érzelmeiket?

- Persze. Mindenki előtt van egy álarc, azzal közlekedik, azzal megy be a boltba, iskolába és nagyon kevés

Pillanat

Csak egy pillanat volt. Nekem egy pillanat.

Egy pillanat, s mégis egy év.

Nem is tudom.

Megállt az idő

mikor egy zöld szempár a szememet,

s ezzel egész lényemet rabul ejtette.

Szép volt. Szép. Csoda szép.

De csak egy pillanat.

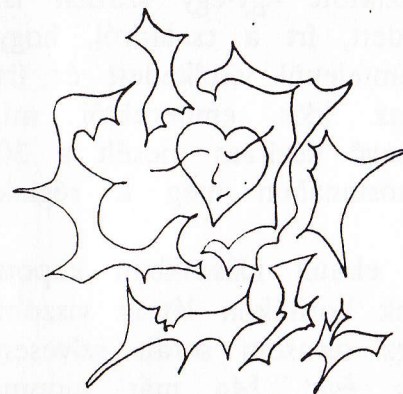
Vagy egy év.

Egy dal

Egy dal mihez feledhetetlen emlék köt
egy dal melynél két kéz egymásba köt
egy dal hol nagyot dobban a szív
egy dal mely keserű játéokra hív.

Egy dal hol egymásba néz két szem
egy dal hol megáll a lélegzet
egy dal hol elakad a szó
egy dal mely ki nem mondható.

Ivette

Panta

Temetik a bábaasszonyt
zokog a kereszt.

Minden nap egy

újabb halott

vidáman feled.

Aranyló képek hadával
küzdök szüntelen.

Nem akarom tudni

mit akarok, kegyetlen...

kegyetlen minden perc

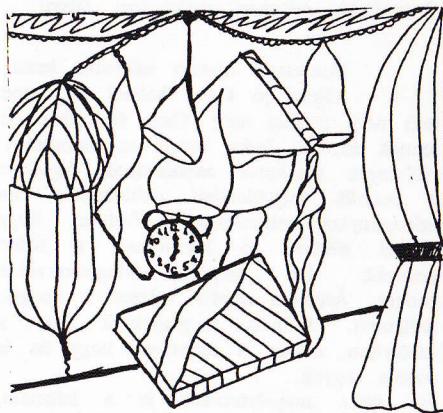
amit tiszta tudattal élek át.

Nektek

Tudjátok a fák nem nőnek
az égig, de még ti alszotok
a fák kezükben
lehozzák Nektek a Napot.
Hát csak aludjatok

aludjatok.

Síró kacagás
Vidám szégyen
Üvöltő álmok

Kelletlen féltékenység
Kerek négyszög
Habízú kalapács
Szubjektív szépség:

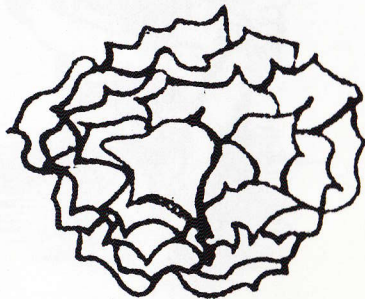
Szerelem.

Talán nyár

Sötét van. Sötét.
Kívül, belül és mindenhol.
Félsz a hirtelen mozdulattól,
nehogy felszakítsd a fekete húst
és vérezve összeess, ha meglátnak.
Az eső is csak tompa dobszólam
és elringat mély lepkeálomba
mindig mélyebbre,

mélyebbre...

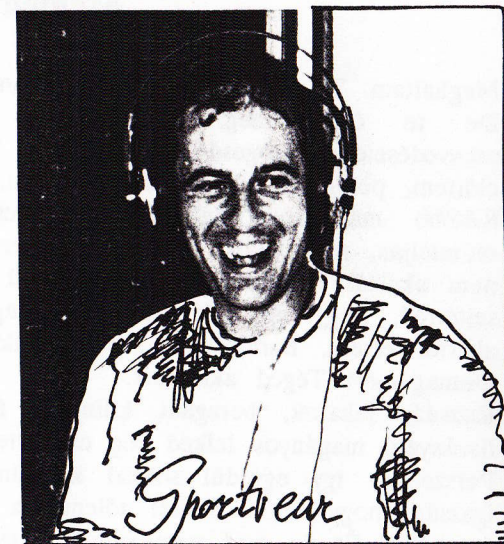

ember van, akinek ki tud nyílni.
A Reggeli Csúcsban is az volt
az egyik legjobb dolog, hogy
megjelent a műsorban az
érzelem, az, ami leginkább
emberré teszi az embert. A
visszajelzések, levelek amiket
kapok, azt mutatják, hogy erre
borzasztó nagy az igény, mert
mindenki hallgat róla. Én
sohasem szégyelltem, hogy
vannak érzelmeim. Emiatt
gyakran kiröhögtek, kicsúfoltak,
de nem biztos, hogy ez rám
nézve sajnálatos.

- Próbáltad már megváltoztatni,
az érzelmi nyitottság felé terelni
az embereket?

- Semmiképpen nem lehet egy
ilyen írásnak olyan hatása,
hogy utána minden ember
megváltoztassa az életét és
másként éljen. Inkább halkán
sugalltam, hogy ne féljenek
ezekről a dolgokról beszélni,
mert ettől vagyunk igazán
emberek és ha már emberek
vagyunk, próbáljunk meg
emberhez méltón élni. Ez egy
állomás a toleránsabb élet felé
vezető úton: hogy hagyjuk
aludni a másikat, ha fáradt;
hogy jobban odafigyeljünk
egymásra, mert valahol ez
vezethet el a békéhez, ami
annyira hiányzik manapság.

Kruzslicz Dávid

RIZSA

A Diákújságírók Országos Egyesülete
XI. rádiós és újságíró szaktáborának
kiadványa

Készült Lakiteleken, 1992.VI.11-én.

Szerkesztő: Pap Bernadette

Locsolták, aratták:

Ács Gábor
Bardi Emília
Borsos Gabi
Csomós Éva
Kruzslicz Dávid
Márkus Péter
Marosfalvi Emese
Mucska János
Nagy Réka
Pálinkás Mariann
Szekeres Katalin
Tarcali Géza

Rizsapánk:
Helling Zsolt

Kífozték:
Sára Éva
Czinszky Gábor

Memento

Meghaltam. Te eltemettél. Szépen, csöndben, ahogy illik. De te öltél meg, azzal, hogy hagyta belepusztulni a Te szenvedéseidbe. Szögesdróttal körbezárt lelked képtelen voltál megnyitni előttem, pedig tudtad, bízhatok bennem, nem törlek össze. Később már könyörögtem, hogy eressz be végre magadhoz, hogy rádtaláljak, rám találj. De te keményen ellenálltál, füled betapasztottad, nem akartál meghallani. Rég elszoktál már az idegen hangoktól, nem sejtetted, hogy mi már ismerősök vagyunk. Mert nem értettél, nem akartál érteni. Barátságom szavak nélkül, öntudatlanul visszautasítottad. Önmagamért Téged akartaik. Rozsdás lakatok, beragadt kilincsek állták utamat a Hozzád vezető ösvényen, magányos lelked rég elfeledte, milyen az: társra lenni. Persze, ez így egyedül sokkal kényelmesebb, felelősség nélkül. Az az igazság, hogy féltél. Féltél tőlem, az érzelmeiktől, de leginkább saját magadtól. És én már nem tudok rajtad segíteni. Mert meghaltam.

Szekeres Kati

Egymás között

Fogd meg azt a kezét, ami érted nyúl! A sötétben tapogatózó kezek sohasem találkoznak, ha nem irányítják őket. És ha már megtetted az első lépést, menj tovább! Fogj meg egy maréknyi meleget, kedveset és vidd be a körbe! Itt már mindegy, ki honnan jött, a lényeg te vagy. De ha erre csak későn jössz rá, megfagnak a szívek, s egymás között vakon botorkáló bábok maradunk. Vedd elő a kulcsot, nyisd ki a kis lakatot! Ha meg sem mutatod, nem tudom, hol a kulcs. Ha már kinyitottad a szíved és megfogtad a kezem, akkor bízni fogok benned, mert bízni akarok. De egyedül ehhez kevés vagyok.

Nagy Réka

Szeretnék egyszer mikrofon lenni

Szeretnék egyszer mikrofon lenni. Olyan jó lenne hallani azt, amit más nem hallhat meg. Csak én. Csak én lennék az, aki lázba hozná az embereket. Néhányan reszketve csodálnának, legyőzve a bennük felgyülemlett előítéleteket. És mindannyian szeretnék. Tudom, hogy sokkal többen jó barátomat, a tollat kedvelik. De mégis... Megismernétek titeket.. Átélném együtt veletek a hangok dallamait. Szépen meglapulnék ott, a háttérben, abban a tudatban, hogy én is fontos vagyok. Ha néha megsértenétek is a lelkemet, mindig megújulnék. Számíthatnátok rám. Összekötőkapocs lehetnék köztetek. Megtalálnám a néha görcsös hangok által elnyomott lényegét.

Elmondanám nektek, hogy mennyire szeretem a kazetták szellemét és a magnók susogó hangját. Ott lennék mindenhol, ahol tudom, hogy ti is ott vagytok. Ahol történik valami. Elmesélném azt az élményt amit mi ott, közösen átéltünk.

Tudod, ezért is szeretnék mikrofon lenni.
e.m.i.

A kék hegedű

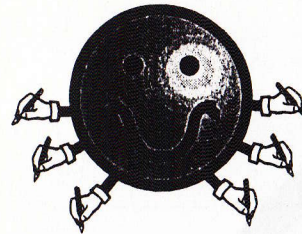
A lány összekuporodott a csupasz réten. Nagyon összehúzta magát, hogy a szél fájdalom nélkül süvithessen el mellette. Tudta, hogy ő soha az életben nem tud megszökni a szürke városok szürke zubbonyos emberei elől, de a szélnek utat adott, aki menekül ebből a világból, aki azért üvölt, mert az ágak visszahúzzák. Nem a szél kap a hajunkba, hanem a hajunk próbálja visszatartani a szelet, hogy ne mehessen el. Egyszer elcsúsz, majd újraéled. Fákat csavar ki tövestül, de azok túl földhözragadtak, nem tudnak elrepülni a képzelet szárnyain.

A lányt nap mint nap bánították. Gúnyolták és kinevették. Egyetlen helyen érezte magát biztonságban, egy eldugott kis vad réten. Ott ismerte a hangyákat, a pillangókat, a fűszálakat, a bokrokat. Ők voltak a barátai. Ott sosem játszott szerepet, mint az emberek világában. Minden egyes fűszál egy-egy álmát őrizte. Sok álma volt, sok megvalósíthatatlan, buta álma, melyek csak ezen a réten élhettek.

Most mégis némán üldögélt ott, magányba roskadva. Míg ő délelőtt az iskolában ült, emberek jártak a réten és a kuszán nőtt vadvirágokat, fűszálakat lekaszálták. Szeretett volna kis virágmag lenni vagy vízcsepp. Tudta, hogy túl nagy a szünet ahhoz, hogy a szél tenyerébe ülve megszökhesen. Már azt se bánta volna, ha a virágmag terméketlen betonra esik, ha a vízcsepp elpárolog.

Túl gyengének és meggyötörtnek érezte magát ahhoz, hogy ereje legyen a változathoz. Csak a halott fűkupacot látta, mely álmai réjéből lett; a hangyát, aki már nem szorgoskodott és nem ette meg uzsonnája maradék morzsáit. Az emberek szétaposták páncélos testét.

A szél tenyerében elvitte a fűszálakat.

Napi program

1992. július 11.
Szombat

Ügyeletes táborvezető: Váry Gábor

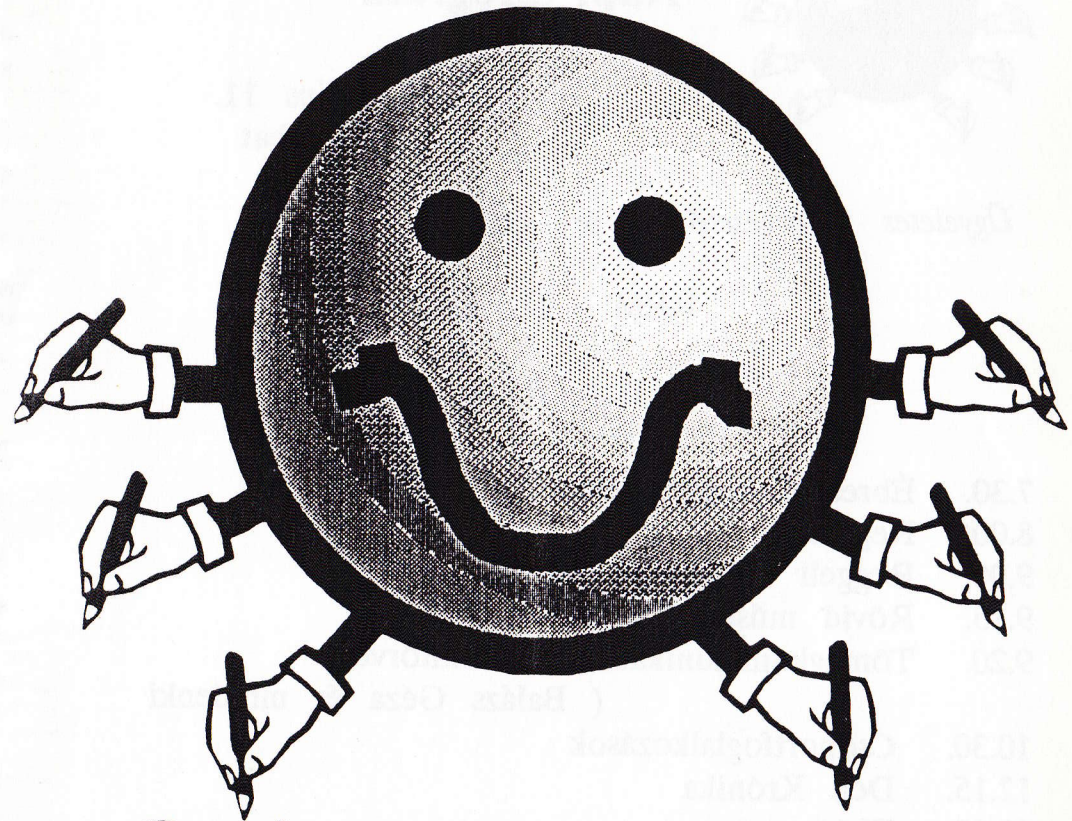
Műsorok:

RÉM - D.; Lucky Team

E.: Ár - Adó

Ú.: Radio Sunshine

- 7.30. Ébresztő, reggeli élőműsor RÉM
8.00. Reggeli
9.00. Reggeli hírösszefoglaló
9.15. Rövid műsorértékelés
9.20. Tömegkommunikáció, médiumtörvény
(Balázs Géza és mindenki
10.30. Csoportfoglalkozások
12.15. Déli Krónika
12.30. Ebéd
17.00. Focimeccs
(Lórugásos Pogácsa - Lucky Team
18.00. Vacsora
18.45. Esti műsor
19.00. Műsormegbeszélés, lapértékelés
19.45. Ügyeletátadás
20.30. Minden érzéket megmozgató hasonlat
(Élő kabaréműsor
23.00. Napzárta, mese

SubiDUE Stúdió